

Acs optiskā sistēma	Uztver priekšmetu atstarotos gaismas starus un veido uz tīklenes samazinātu, apgrieztu attēlu. To veido radzene, lēca un stiklveida ķermenis.
Ārējā auss	Uztver skaņu viļņus. To veido auss gliemežnīca, ārējās auss eja un bungplēvīte.
Dzīslene	Asinsvadu apvalks, kas apgādā aci ar skābekli un barības vielām.
Eholokācija	Dzīvnieku spēja ar speciāli pielāgotām ķermeņa daļām uztvert skaņas viļņus, kurus paši ir izstarojuši.
Iekšējā auss	Kaulainais un plēvainais labirints, kurā izšķir priekštelpu, pusloka kanālus, gliemezi un citus veidojumus. Iekšējā ausī atrodas līdzsvara un dzirdes receptori. Iekšējā ausī uztvertais kairinājums tiek pārvērsts nervu impulsos.
Lēca	Caurspīdīga, abpusēji izliekta acs daļa, bez nerviem un asinsvadiem. Lēca fokusē attēlu.
Radzene	Acs ārējā šķiedrainā apvalka priekšējā, caurspīdīgā daļa. Radzene fokusē gaismas starus, lai veidotos attēls acs iekšpusē – uz tīklenes.
Receptori	Īpaši veidoti nervu šķiedru gali, kuros kairinājuma enerģija pārveidojas nervu impulsā, ko nervu šķiedras aizvada uz centrālo nervu sistēmu.
Sānu līnija	Zivju maņu orgāns, ar kuru uztver svārstības ūdenī.
Tālredzība	Redzes nepilnība, kad biežāk ir grūtības saskatīt objektus tuvumā, bet objekti ir izplūduši visos attālumos, ja ir lielas pakāpes tālredzība.
Tīklene	Iekšējais un svarīgākais acs ābola apvalks, jo tajā atrodas īpaši gaismas staru uztveršanas elementi.
Tuvredzība	Redzes stāvoklis, kurā cilvēks nespēj skaidri redzēt tālumā.
Varavīksnene	Acs daļa, kas nosaka acs krāsu. Tās centrālajā daļā ir atvere – zīlīte. Varavīksnenes muskuļi var sarauties un atslābt, regulējot zīlītes platumu un līdz ar to – acī ieplūstošās gaismas daudzumu.
Vidusauss	Bungdobums ar trīs dzirdes kauliņiem (āmuriņš, laktiņa, kāpslītis). Vidusausī skaņu svārstības tiek pārnestas no bungplēvītes uz iekšējo ausi.